

valget have, saa vidt jeg har kunnet skønne, været besjælede af Ønsket om, at vi allerede i denne Samling kunde faa Lovforslaget ophøjet til Lov.

Naar Spørgsmaalet er om, hvad det egentlig er, der særlig begrundes, at man nu meget ønsker, at et Lovforslag som det her omhandlede kan ophøjes til Lov, er man tilbøjelig til at vise tilbage til Lovgivningen af 1908, ved hvilken Børn fødte udenfor Ægteskab blev betydeligt bedre stillede end tidligere, og dette er temmelig sikkert ogsaa en medvirkende Grund til, at man nu ønsker at gøre noget for de fattige Børn, fødte indenfor Ægteskab, der have mistet en af deres Forsørgere. Men jeg tror, at der ogsaa er andre Grunde til, at man nu ønsker at faa dette Lovforslag fremmet. Vi have temmelig sikkert alle set adskillige Eksempler paa, at der i mange Hjem lides megen Nød — der i særlig Grad gaar ud over Børnene — derved, at en Forsørger rives bort. Nu kunde der naturligvis, saaledes som der blev talt om ved Lovforslagets første Behandling, være Spørgsmaal om at ordne denne Sag paa en Maade, der er forskellig fra den, Lovforslaget har valgt. Der blev i den Henseende fra ærede Talere gjort adskillige Henstillinger til Udvalget med Anmodning til det om at tage dem under Overvejelse, og samtlige disse Henstillinger ere ogsaa blevne omtalte indenfor Udvalget. Der blev blandt andet, jeg tror af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), gjort en Henstilling, der har været fremme ved tidligere Lejligheder, naar Lovforslag af lignende Karakter, privat indbragte, ere blevne behandlede, om man ikke kunde ordne Sagen ad Forsikringsvejen. Vi have undersøgt dette i Udvalget eller i alt Fald haft en Forhandling derom. Jeg vil ikke sige, at vi have anstillet dybsindige Betragtninger derover, thi man blev fra alle Sider ret hurtig klar over, at det var vanskelig lod sig gøre at ordne en Sag som denne ad Forsikringsvejen. Jeg vilde personlig meget ønske, at man overalt, hvor det lader sig gøre, gaar Forsikringsvejen, noget, man ogsaa er inde paa i adskillige af de Love, vi have vedtaget i de senere Aar, og jeg tror, at man ogsaa kunde udvide det til Love, hvor dette Princip for Tiden ikke anvendes. Men det er meget vanskeligt for ikke at sige umuligt at anvende Forsikring i et Tilfælde som det, her er Tale om.

Ved Lovforslagets første Behandling var der ogsaa fra enkelte Sider nogen Tale om, at man i Stedet for det frie

Skøn, der er et Hovedprincip, skulde indføre i alt Fald delvis faste Takster. Dette havde enkelte Fortalere her i Tinget, og vi have behandlet dette Spørgsmaal i Udvalget. Men ogsaa der er saa godt som alle blevne klare over, at det meget vanskeligt lader sig gøre. Der er nemlig en Mængde Forhold, der her maa tages i Betragtning. Ved at gennemlæse Lovforslagets § 2 vil man se, at der er saa uhyre mange forskellige Forhold, der spille ind ved Bedømmelsen af, hvor meget der i det enkelte Tilfælde skal ydes i Understøttelse. Det er givet, at i enkelte Tilfælde vil et meget lille Bidrag — 20—25 Kr. — kunne udrette store Ting for den paagældende Familie. Men naturligvis maa man i andre Tilfælde meget højere, maaske til 80—90 Kr., jeg skal ikke nævne bestemte Tal. Børnenes Antal, den Alder, de ere i, og mange andre Forhold maa tages i Betragtning, saaledes at faste Takster efter min Mening vilde være urimelige i en Lov som denne. Af en enkelt Taler blev der ved første Behandling ogsaa fremhævet, at man skulde skelne mellem, om Trangen var selvforskyldt eller uforskyldt. Ved en første Betragtning er dette en ret tiltalende Tanke, men ved nøjere Overvejelse vil man vistnok komme til det Resultat, at det vilde komme til at gaa udover de uskyldige, Børnene, om man indførte en saadan Bestemmelse. Lad os tage det Eksempel, at Manden er Drunker, at han paa Grund af sin Drikfældighed paa en eller anden Maade kommer af med Livet, og at han efterlader sig Enke med flere Børn. Selv om man nu kunde sige, at vedkommende egentlig selvforskyldt havde bevirket, at hans Familie kom til at sidde i større Nød end ellers, tror jeg, det vilde være urigtigt at lade Familien lide derunder, og man har da heller ikke fra nogen Side stillet Forslag eller fastholdt Forslag om, at der skulde skelnes mellem dem, der selvforskyldt, og dem, der uforskyldt ere komne i Nød.

Der er af Udvalget i det hele stillet 14 Ændringsforslag, og, som sagt, om samtlige disse Ændringsforslag gælder det, at Udvalget staar enig om at foreslaa dem, og det giver mig Haab om, at Tinget vil slutte sig til Udvalget, saa at vi nogensinde enstemmigt kunne føre Lovforslaget igennem her og faa det sendt op til det andet Ting. Det vil have overmaade stor Betydning — noget, vi ogsaa have tænkt over i Udvalget — for, at Lovforslaget kan blive ophøjet til Lov i denne Samling.